

מפתחות

רשימת ערכי המפתחות

עבודה	אי עביר לא מהני
א. שחיטת קדשים	במה
ב. סכין מקדש לדם	דשן
פרים הנשרפין	זריקה
קבלה	חולין בעזרה
קרבן אשם מצורע	יום כיפור
קרבן פסח	ילפותות
שבת	כלי שרת
	מנחות

מפתחות

אי עביד לא מהני

בענין אם בקדשים אמרינן אי עביד לא מהני.

כ"א סק"ב.

שאי עביד לא מהני אמרינן רק כשמדובר בחלות אבל לא היכא שמדובר בעשיית מעשה כגון שוחט בשבת.

כ"א סק"ה סק"ו.

במה

שאינן כלי שרת בבמה.

ז' (קטע "וע"ע").

בענין שזר כשר בבמה.

ו' (קטע "ע"ע").

דשן

בענין איפוא הי' בית הדשן, ובענין איך קובעים אותו להיות בגדר בית הדשן.

כ"ג.

זריקה

דברי השפת אמת שצריכים להשאיר דם כדי לעשות שפיכת שירים.

כ"ז (קטע אחרון).

שאפילו אם שפיכת שירים היתה מעכבת, אבל היתה מעכבת רק את הכפרה, אבל לא את הכשר הקרבן, אלא היו ממשיכים להקטיר את האימורים.

ד'.

חולין בעזרה

דברי תוס' שאסור להכניס חולין לעזרה אפילו לצורך עבודה וקדשים.

ז'.

יום כיפור

שהקלפי של יוה"כ לא הי' כלי שרת.

ז'.

ילפותות

המחלוקת בין רש"י ותוס' אם אדם דן היקש מעצמו.

ל'.

בענין היקש וגזירה שוה איזה מהם עדיף.

כ"ט.

כלי שרת

בענין כלי שתחילתו לחול אין עושין מזה כלי שרת.

י"ב סק"א.

דברי הגמ' והתוספתא שאין משחזיזין סכין במקדש אלא לוקחין סכין חדשה, ודברי המכילתא ששפיר משחזיזין אותו, אבל רק בחול ולא בשבת.

כ"ב סק"ו.

דברי האבן האזל שצריכים כלי שרת או לדבר שצריך קידוש או כלי שעושה עבודה.

כ"א סקי"א.

שנוסף על מה שעבודתן מחנכתן צריכים גם קדושת פה.

י"ב סק"ג.

שמותר לעשות עבודתן מחנכתן בשבת.

י"ג סק"ג.

שיש תנאים שסוברים שגם לדורות שיין משיחתן מחנכתן חוץ ממה ששייך עבודתן מחנכתן.

י"ב סק"ג.

בענין אם שחיטת קדשים צריכה כלי שרת.

ו' - כ"א.

שהשחיטה עצמה מקדשת את הסכין מדין עבודתן מחנכתן אע"פ ששחיטה לאו עבודה היא.

י"ב סק"ב סק"ג, כ"ב סק"ג.

בענין אם בלילת מנחה צריכה להיות בתוך כלי שרת.

י"ח, כ"א סקי"ב.

מנחות

שיש משום הקריבהו נא לפחתך גם כשהוא מביא את המנחה מביתו אע"פ שעוד לא נתקדשה המנחה קדושת הגוף של קרכבן מנחה, ולכן קרומית של קנה וכפיפה מצרית אינן טובות להבאת מנחה מביתו (וכן לא להיות הכלי שקומצים מתוכו). ט"ז.

מחלוקת שמואל ורבי אושעיא אם מנחה קודם קידוש כלי נפדית גם כשהיא טהורה (שמואל), או האם רק כשהיא טמאה (רבי אושעיא).

כ"א סק"ח.

שאע"פ שבליילה צריכה כלי (מנחות דף ט' ע"א) אבל אכתי אין ראי' שהיא צריכה כלי שרת.

י"ח, כ"א סקי"ב.

בענין אם הקמיצה נחשבת עבודה בכל המנחה או האם רק בהקומץ. כ' (קטע אחרון).

עבודה**א. שחיטת קדשים**

בענין אם נאמר דין מיוחד של שחיטת קדשים, או האם השחיטה היא רק השחיטה הרגילה של שחיטת חולין.

כ"א סק"ג סק"ד סק"י.

הדרך שקרומית של קנה וכפיפה מצרית טובות לשחיטה אע"פ שאינן כלים נאים, והדרך שכפיפה מצרית גרועה טפי ואינה טובה לשחיטה. י"ז.

בענין אם שחיטת קדשים צריכה כלי שרת. ו' - כ"ב (והאפשרות שאין צריכים אפילו שיהי' בגדר כלי).

מאיפוא יודעים שצריכים כלי שרת.

כ"א סק"ט.

דעת הרמב"ם והרמב"ן שצריכים כלי שרת רק לכתחילה.

י"ט, כ"א סק"ז סק"י.

דעת הרמב"ם שבדיעבד אין צריכים אפילו כלי חול.

כ"א סק"ח סק"ט סקי"א.

הדרך שצריכים שחיטה בכלי שרת בשביל ה'סכין מקדש לדם'.

כ"א סק"ז, כ"ב סק"ה.

ב. סכין מקדש לדם

בענין אם שייך לומר שאין צריכים אפילו לכתחילה שהסכין יקדש את הדם, ויכולים לשחוט בכלי חול גם לכתחילה, רק שבכל זאת אם שחט בסכין כלי שרת, הסכין שפיר מקדש את הדם (ושזהו סוף כוונת הגמ' בסוטה דף י"ד ע"ב שהסכין מקדש את הדם). י"ט.

שיטת הרמב"ם והרמב"ן ש"סכין מקדש" לדם אינו מעכב.

י"ט, כ"א סק"ז סק"ח.

דברי השט"ם שסכין מקדש לדם גם הוא כלי חול.

י"ט.

דעת הריטב"א שהסכין מקדש את הדם רק לענין שמעתה הוא יכול להפסל במגע טבול יום או מחוסר כיפורים או בלינה, אבל לא בפסול יוצא.

כ'.

בענין למה צריכים עוד קידוש על הדם אחרי שהסכין כבר קידש אותו.

כ"א סק"ט.

בענין חציצה בין יד השוחט להסכין.

כ"ב.

בענין אם בקדשים אמרינן אי עביד לא מהני (וכמו שנקט רעק"א בקושייתו הנ"ל).

כ"א סק"ב.

פרים הנשרפין

בענין מה ששורפים את הפרים במקום שפך בדשן, איפוא הי' מקום זה, ומה קובעו להיות מקום שפך הדשן.

כ"ג.

שהפרים מטמאים את בגדי המוציאם מיד כשהוא יוצא מן העזרה.

כ"ג (קטע "והנה ביומא").

שיש לאפרם דין של דשן.

כ"ג (קטע "ותי' הרמב"ם").

שאינן האפר של הפרים מטמא בגדים.

כ"ג (קטע "ותי' שהרמב"ם".

בענין אם שריפת הבשר היא כמו הקטרה והקרבה לגבוה, או האם היא רק בגדר מצות שריפה.

ההיא אינה רק בגדר היכא תמצא איך להגיע להמצורע אלא הרי היא מעשה מסוים וחלק מטהרת המצורע.

כ"ח (קטע "והנה מדברי הרמב"ם").

קבלה

בענין היכא שבקדשי קדשים הבהמה היא בצפון אבל הכלי הוא בדרום והדם ניתז מצואר הבהמה לתוך הכלי, וכן היכא שמקצת מהכלי הוא בצפון והדם ניתז לתוך אותו מקצת.

י"ג.

קרבן פסח

בענין אם קרבן פסח ששחטו סתמא פסול כמו כששחטו שלא לשמו.

כ"ב סק"ד. דברי הרמב"ם שפסח לשם חולין פסול.

כ"ב סק"ד.

בענין למה הפסח אינו נפסל אם שחטו על חמץ.

כ"א.

שהלאו אינו על הגברא אלא על הקרבן דהיינו שהקרבן לא יהי' נשחט על חמץ ואם שחט על חמץ חסר בהקרבן..

כ"א סק"א.

שהקרבן פסח זקוק שיבואו אחריו ז' ימים של מצה ולא חמץ, ושזהו קיום בגוף הקרבן.

כ"א סק"א.

בענין אם הלאו הוא לא לעשות את הדין המיוחד של שחיטת קדשים על חמץ, או האם הלאו הוא לא לעשות את הדין הרגיל של שחיטה כמו בחולין שנעשה גם בהקרבן פסח, או האם הלאו הוא לא לעשות את ה'סכין מקדש לדם' על חמץ.

כ"א סק"ג סק"ד.

שבת

שאסור להקדיש בשבת, אבל מותר לעשות עבודתן מחנכתן בשבת.

י"ב סק"ג.

קרבן אשם מצורע

בענין שני כהנים מקבלין את דמו של אשם מצורע, אחד ביד ואחד בכלי, איזו מהן הוא עושה קודם.

כ"ז.

בענין היכא שזה שקיבל בידו קיבל אחרי זריקת הדם שבכלי על המזבח.

כ"ז (קטע "ועי' במקדש דוד" ולהלן שם).

בענין אם לקבלת הדם ביד יש דין של עבודת קבלה או האם היא דין חדש בטהרת מצורע, ונפ"מ אם נשפך הדם קודם הקבלה האם זה פוסל את הדם הזה כמו בדם שזורקים על המזבח, וכן אם צריכים שהבהמה תשאר בלא מום עד אחרי קבלה זו, וכן אם גם קבלה זו צריכה להיות בצפון.

כ"ז (קטע "ועי' במקדש דוד" וקטע "עוד יש לחקור").

דברי הרמב"ם שביאת הכהן אצל המצורע עם הדם שבירו היא אחרי זריקת הדם שבכלי על המזבח, ומבואר מזה שההולכה